

SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE

POLITIKAI, TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:
Egész évre — 240 L | Negyed évre — 60 L
Fél évre — 120 „ | Egyes szám ára — 6 „
Nyilttér szavanként 6 L.

Alapította: ifj. Szántó Károly.
A szerkesztésért ideiglenesen felelős: Dr. Bocz Soma
Kiadóhivatal: „Szászvárosi Könyvnyomda Rt.”

Megjelenik minden vasárnap.
Mindennemű pénzküldemények a „Szászvárosi Könyvnyomda Rt.” címére küldendők.
Hirdetések árszabály szerint. — Kéziratok nem adatnak vissza

Viribus unitis...

Pünkösdi szenzációja volt a kisebbségi életünket is közeli érintő kormányválság. Messzemenő volna kutatni az okokat, hogy miért kellett oly hirtelen távoznia az Averescu kormánynak. Megalakulásakor is daccára a kisebbségi segítséggel nyert többségnek — már tudni vélték a beavatottak, hogy e kormány élete nem lesz hosszú, sőt bukásának dátumában sem tévedtek azok, kik ez év tavaszára visszajósolták a liberális kormány jöttét.

Az új kormány ugyan koalíciónak nevezi magát, de oly bő liberalizmussal van körítve, sava, borsza annyira liberális, hogy az új és hangzatos név senkit meg nem téveszthet.

A kibocsátott manifesztumban átmenetinek is mondja magát s mint a jogfolytonosságnak s a jogbiztonságnak őre csak az új választásokig kíván örködni elevenek és holtak fölött. Juliusban — a legnagyobb dologidőben tehát, választani fog az ország — az urnák elé járul leadja a voksát s aztán marad valószínűleg új cég alatt minden a régi. Mi kisebbségek — kiknek a pártok szenvedélyes harcaiban szerep semmi nem jutott, csak a mi bajainkon — a mi sérelmeinken keresztül ítélkezünk s próbáljuk latolgatni a jövőnek eshetőségeit. Halottakról jót vagy semmit, tartja a keresztyéni felfogás. Sajnos, mi jót semmit az elmenőkre nem mondhatunk. Be nem tartott ígéretek, szétfoszlott remények az Averescu kormány mérlege s csúfos

bukásuk nagy nyereség a kisebbségeknek nézve.

Hogy a multak tapasztalata s a jövő ködös bizonytalansága mily álláspontot diktál majd az országos magyar pártok politikai magatartását illetően, még eddig ismeretlen. Az ország minden vezetőpárjával megpróbálkozott már egy uton haladni s választása mindig csak kudarcok és megaláztatások láncolata volt. Anyagi és erkölcsi tekintetben beláthatatlan veszteségeket szenvedtünk — ezen az uton többé nem haladhatunk. Megértést, segítséget, baráti támogatást csak az egysorban levők nyújthatnak egymásnak. Románia kisebbségei oly jelentős tényezők, ha összefognak, ha vállvetve dolgoznak, mellyel számolnia kell bármily összetételű és színezetű kormánynak. Elérkezett 10 év tanuságából le kell vonniok azt a tapasztalatot, a kisebbségeknek, hogy mássá, ujja, egyé kell lenniök.

A magyarságnak és általában a kisebbségeknek el kell hagynia azt a gyávaságot, hogy a mások jóakarátának legyen örökös kergetője — fel kell szabadulni abból a szolgaságból, hogy akár a maga bűneinek, akár a mások önző érdekeinek öntudatlan szolgája legyen.

A magyarságnak a maga életét kell élni, azt az életet, melyet saját nemzeti jelleme és kultúrája beleoltott. S ha ezt éli, ha a kisebbségek közös útján halad, igazolva lesz létjogosultsága a történelem s a világ ítélőszéke előtt s elpusztíthatatlan értéket fog, mint kisebbségi — képviselhetni.

A Kegyelmes ur mosolyog.

Délután 4 óra. A pénzügyigazgatóság felbontási tárgyaló termének 4 méter hosszú 1 és negyed méter széles sötét folyosóján 30-an szorongunk szászvárosiak, állva persze, mert őh, régen elmúlt az az idő, mikor az adóalanyokat székkal kínálták meg, vagy legalább is egy-egy falócát joltak az ember alá. Európai szokás volt. — Házadófelbontás. — Izgatottan tárgyaljuk a lehetőségeket, mit kell mondani, hogy szól a törvény, igazság még ezen a pokolian fűtött folyosón is igazság. Egy kicsi humor is akad. Ott szorult közöttünk a „Kegyelmes Ur” is. Megértő tisztelettel szorítunk neki helyet, mégis, kegyelmes ur a kegyelmes ur még akkor is, ha ő is szenvedő adóalany.

Az egyik (Aesculap): „Igy fogunk áldogálni a kegyelmes ur folyosóján is, ha — adná a Mindenható — megint pénzügy miniszter lesz”.

A kegyelmes ur mosolyog és int, hogy nem s ez jól esik s hisszük, hogy úgy lesz ahogy int. Valahogy mégis csak megnyugtató hogy ő is szenvedő adóalany. Hja a törvény.

A másik: „Meg kell válasszuk a kegyelmes urat ismét miniszternek, s most hogy tudja mily kellemes itt ödelőgni, tudni fogja hogy és mit kell csinálni.” — Kezében az okulárával energikusan legyint. Hogy mit gondolt, nem tudjuk. De mintha mégis azt mondaná, — „nana, csak bizzatok rám, elintézem én őket.” — Kiket? Öket! — Csend.

Nyílik az ajtó, s kiszól a Domnule hivatalszolga: „Dr. X”. Aesculap felfortyan és közbeveti falán Domnu Dr. X, mert unde suntem, in pădure? De a hivatalszolga Ur nem reagál behuzza maga után az ajtót „Ő” is rész.

A SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

A fővárosi szerelemlről.

A „Szászváros és Vidéke” eredeti riportja.

I. rész.

A „Calea Victorián” már huzogatták az unatkozó kirakatok redőit. A sötétedő utcát csak néhány reklámért ordító villanylámpa tette barátságossá. Este 7 óra van, irodák, bankok mint valami felkavart hangyaboly ontották a mindkét nemről összekavarodott tömeget.

Novellát akarok készíteni a szerelem mélységeiből, bukaresti tipikus fővárosi dolgokra horgászok.

Odahaza minden témám elfogyott, a mi inspirálhatna engem. Semmi új izgató esemény a mi megírható lenne. „Argus” szemecimmel

végigmustrálom az arra hőmpölygő áradatot, anyagot keresve riportomhoz. Divatszalonokból frissen tipegő varonesszek térdén felül áttetsző színes ruhákban, selyemharisnyákban, asszonyosan fejlett lányok cicomás, divatos, drága laktópánban, eton frizurában, kifestett arccal, fehérre meszelve, minél az árnyak suhannak végig parfüm felhőkbe burkolva a „Bulevardon”. Haubigantól a pacsuli sáppanig képviselve van itt minden rendű és rangú illat. Szédül a fejem elcsüggedek, mert itt minden hölgy, ha nem is egy-egy hercegnő, — vélnéd egy lecsuszott arisztokrata — de legkevesebb egy végzett földbirtokosnak a mindennapi betevőjét kiizzadó gögőse benyomását teszi. Édes Istenem — gondoltam — ki is nézne itt ebben a fényes tömegben egy vidékről idepotyant sóher reporterre?

Ugy látszott, hogy én már csak szűk családi körben csipegethetem a hódítás babérkoszoruját. (A feleségemet már csak nem hozhatom magammal erre a tanulmányutra, végtére a király sem hordja mindig fejetején a koronáját).

Az „Universul” jurnál kifüggesztette a kormány válságról kiadott legújabb híreit, mire az egész tömeg a kirakatnak tódult. Felálltam egy hirdetőoszlop köpárkányára ahonnan a legalkalmasabbnak véltem, feltűnést elkerülve megfixírozni a kirakat felé tóduló tarka nők csoportját. Alkalmam nyílt tehát a hölgyek festményeit egész közeli megtekinteni.

Karcsu, arisztokratikusan gögős, igézően szép őszemű husz esztendő körüli gyönyörűség volt, akit az én lesipuskás szemem felfedezett. Ez a bájoska kénytelen-kelletlen neki-

Alapítottatott
1812-ben.

SZÖLLŐSY

üveg-, porcellán-kereskedése és üvegezési vállalata
Orăștie-Szászváros

Ajánlja dús a n felszerelt
raktárát üveg-, porcellán-,
képkeret-, tükör-, villany-
lámpa- és díszműárakban!

vesz a tárgyaláson, legalább is amint benézünk a kulcslyukon irigykedve állapítjuk meg mily élvezettel hallgatja a Kegyelmes Ur érveléseit, mi csak a kezezését látjuk, de nem halljuk. Amíg a komiszio maga között tárgyal kijön a Kegyelmes ur, de nem mosolyog. Arcán s homlokán piros rózsákat gyullaszt az elfojtott indulat.

Az lett a sentencia, hogy az adómérséklésért benyújtott fellebbezést elutasították s az adót felemelték. Sorra kerülnek mind az urak, de nem mint urak, hanem csak szimplán mint adóalanyok.

Mind úgy jártak, mint elődjek. Kedves olvasó. Ha a politikai tülekedésben a hatalmas üti a kisebbséget, noha egy föld szülötte vagyunk, az politika. Hogy hogy néz ki a konszolidáció? $E 4 \times 1\frac{1}{4}$ quadrat folyoson tapasztalhattad volna. Mindahányan, különböző anyanyelvűek, mind mind egy véleményen voltunk.

Tovább perog a tárgyalás, már későre jár az idő egy-kettőre elintézik az ember ügyét. Megint szólít az ajtonálló „Ur”: X Y-on a sor.

Hiába Aesculap figyelmeztetése, hogy hoho Domnule ajtonálló ezek itt mind urak, s nem X Y. Ennyi figyelmeztetésre végre megleckéztette Aesculapot a hivatalosolga „Ur” hogy az Atyauristen és „Ő” itt az Ur, az urak nem urak, legalább neki nem.

Igazad van elvtárs „Ur” ezt a demokráciát mi küzdöttük ki a világháború alatt s úgy elfásultunk a nagy nyomor s egyéb csapások alatt, hogy nem is csodálkozunk azon ha Te, elvtárs „Ur” csak az Atyauristént s saját magadat ismered el urnak.

De eljövend azon idő, mikor a Kegyelmes Ur elrendeli hogy ezentul az adótárgyalásnál az adóalanyok is urak, kiknek legalább is egy falóca jár ki és feltétlenül urnak titulázandók. E rendelet ellen vétők pedig mind, mind eredeti foglalkozásukhoz visszamehetnek. Te ajtonálló elvtárs „Ur” vissza valószínűleg birkákat őrizni.

Fő.

Widmann Walter Képkiallítása.

Widmann W. festőművész a kolozsvári román királyi opera diszlet-mcsere, e hó 2—6-ig tartott képkiallításával valóban megtisztelte szülővárosát, mikor értékes művészetének alkotásaiból egy kis kollektív tárlatot rendezett be a Transsylvánia termében, hogy bemutassa szülővárosának művészi álmait, fantáziáját ecsetkezelését. Ugy vettem

sodródott a kirakatnak, úgy hogy az én szemlencsém sugarútjába esett. Látszólagosan közömbösen pislogott szemeszegletéből felém a hirdetményt nézve, de azért lefogadnám, hogy ezt a nőt nem a tudósítás érdekli, ennek a hölgynek halvány segédfogalma sincs arról, amit olvasott. De mit keres mellette az az elegáns férfi, — a kit az én szerény külsőmmel összehasonlítva, feltűnően az előnyére billent volna a „Don Juan”-i mivoltunk mérlege.

De mi ez? Most észreveszik mindketten az én mőhő nézésemet és mintha a férfi a nő karját egy diszkrét rángással tenné figyelmessé az én szerény személyem megbolygatót nyugalomára.

Talán csak nem strigonometriai alapon csinálják ezek meg a házasság tisztos morálját? — rémlett agyamba. — Bizonyára a bátyja lesz, nyugtattam meg bizsergésnek indult szívemet és most más felhúva a ravaszt, riporter (talentumomon?) odakacsintottam a hölgy felé olyképen, hogy az ha

észre, hogy tudatosan nemcsak a legutolsó fejlődési stációjának utra valóit mutatta be itthon, hanem a régi rőzselángok és ifjui hevületek pompás füzereiből is kitépett egy-egy értékes levelet, hogy mi, az „itthoniak”, e kiállítás kapcsán belepillanthassunk művészetének egész evolúciójába.

Nem merem határozottan megmondani, hogy milyen irányu lesz további fejlődése, mert eltekintve attól, hogy expressionista elvű munkáiból, grafikájának legértékesebbjeiből, siktendeciájú linoleum metszeteiből nem mutatta be a jellemzőbbeket, csak egy pár sejtetőt nyújtott, mégis elmondhatom, hogy filozofáló szín és forma problémái: az ő végleges kiforrottságának útját az intellektuális irányzatok valamelyike felé vezetik s nem az idealizmus, illetve naturalizmus felé, bár néha most is kedvvel rándul ki a nagyon kedves impressionizmus bájos, plein-aire tájaira. És ezt a tényt nem is én mondom, mert maga Widmann vallja önmagáról, egyik nagyon sikerült képében: az „Önarckép”-ben. Ez a kép maga a kutató, filozofáló intelligencia. A mozdulatlanul mellre nyugtatott kéz: a vallomás gesztusa a gondolkodva festő lélek sok kétségeiről és sok bizonyágairól. Kételemek a színteltek harmonikus hatásaiban, bizonyágok a tudás technikai és művészi részleteiben. E portrén nagy rőt sárga és kármín foltokban a színek masszája olyan pontosan van lemérve az arcon és homlokon, hogy a legtökéletesebb egyensúlyban tartják egymást a forró és hideg színek és mégis az első látásra maguk a színteltek árulják el, hogy tépelődő megfigyelés és a problémák megoldásán tusakodó intelligencia rakta fel őket — csupa sikba és féltonusok háttérébe, hogy a gondbarázdákat szántó vonalakkal domboruló homlokon domináljon a tudás, a kutatás, a kétségeskedés: az intelligencia.

És a legjellemzőbb képei is azt árulják el, hogy tudatos reakcióra készül a lelke a naturalizmus tulhajtásaival szemben. Expressionista gondolatok és meglátások villannak elő legszebb képein. „Konyhacsendéletek, Begoniák, Kilátás a Fellegváról” c. alkotásain. Igaz, hogy a kompozícióin érzik még a perspektiva akadémikus és tulságos kihangsúlyozása, de ez a tökéletes távlati tudás csak emeli képeinek értékét. Raffinált ügyességgel tudja a távlatot, a plaszticitást egy pár ecsetvonással, színteltekkel úgy kiemelni, hogy ebben a tekintetben — szerény ítéletem szerint — egyik erdélyi piktör sem vetélkedhetik vele. Nem hiába hivatásos dekoratív festő, mert

akarta elfogadhatta, ha meg nem akarta viszonzni, finoman negligálhatta, ezt az elavult műveletet. A szemeink sugarai egyszerre találkoztak és mintha villám csapott volna le úgy ott hagyta a férfival együtt a jelentést és mint egy megriasztott özike, egy darab ideig félénken a fal mellett haladt, majd nagy hirtelen befordult a Cismigiu parkba.

Erre a meglepő eredményre igazán nem mertem volna számítani, szorongva éreztem, hogy a zsákmány csakugyan az enyém lehet, csak utána kellene eredni. Ott futott hát az anyag előttem, a maga igéző valójában.

Idegesen megizitottam a nyakkendőmet, begomboltam a kabátomat, mintha jelezném, hogy zsákmány ezentul minden bucaresti nő „Hekuba” és mint egy himpnótizált rohantam utána a parkba.

Ott ült a „lelkem” egy padon özszejeit reámvetve várni látszott a „mesebeli királyfi” érkezését. „Sárut mänele Madam” rebegtem diszkrétan megemelve kalapomat, hanyagul leereszkedtem a hölgy mellé a padra.

távlati tudása még aquarelljein is elragadó. Gondolom, hogy a „Kolozsvári Mátyástemplom” c. képe a maga távlati virtuozitásával minden műértőt meglepett. Nagyon szép kép. Érdekes már csak azért is, mert e képen harmonikusan és mégis elkülönülten látszik meg két rétegben a naturalizmus és az intellektualizmus. Érzik rajta a megfigyelés pontossága, a „kitekintés” távlati tökéletes megoldása, látszik rajta az anyagszerűségen való intelligens uralkodás, a napfényben szíkoncortező kolorisztika a torony bádogtetőjén, ami meditálva van belekeretezve a fatörzsek, zöldlombok expressionista felfogásába.

Nagybányai impressionizmura emlékeztető felfogásuak — bár nem egészen jellegzetes egyéni alkotások, csak vissza-vissza zárandoklások a kedves emlékekhez — azok a képei, melyeket a mai átlagizlés még mindig a legjobban kedvel. „A szászvárosi sétatér, Szászvárosi táj, Algyógyi tájkép” és egy pár nagyszerű halványtonusu, diszkrét csendélete, főleg az „Orgonavirágok”.

Kár, hogy a mai nyomasztó gazdasági viszonyok mián az anyagi siker nem volt egyenes arányban a kiváló művész erkölcsi sikereivel. De hisszük, hogy szülővárosa nyújt még alkalmat becézó és megértő szeretének demonstrálására, azzal a kiváló fiával szemben, akit a napisajtó és a kritika azon kevesek között említ Erdélyben, kikhez tehetségük és művészetük révén már a „mester” epitheton illik.

Gergely Ferenc.

Református egyházmegyei közgyűlés Piskin.

A Hunyadi ref. egyházmegye e hó 8-án tartotta meg Piskin ezidei tisztújító közgyűlését. A népes és nagyjelentőségű közgyűlést megelőzőleg az ígét Lukács Zoltán rákosdi ref. lelkész hirdette, majd a közgyűlés megalkulása után Kovács Lajos esperes olvasta fel esperesi jelentését a hunyadmegyei ref. egyházak anyagi és szellemi állapotáról. A közgyűlés legnagyobb érdeklődéssel a belmissiók mozgalmak és a belmissiói munka sürgős beállításának problémáit kísérte s e tekintetben biztató auspiciumok mellett egy nagyszabású program kidolgozására adott meghatalmazást a belmissiói előadónak Szabó Zoltán lupényi lelkésznek. Az általános tisztújító választások a szokottnál izgalmasabbak voltak s főleg a fiatal papi nemzedék előretörő megmozdulásának tényéért, ami a kon-

Erre Ő elkezdett románul — nem is beszélni — hadarni, de előttem olyan érthetetlen kifejezésekkel, hogy aggodalommal konstaltam, hogy én nem tudok románul, holott románok között nőttem fel és én megérték otthon mindenkit és engem is mindenki. Ugy jártam mint a mi jó öreg Pista bácsi cukrászunk, akihez belibeggett egy franciául beszélő tanítónő, fagyaltott kért, természetesen franciául, amire a románul gyengén beszélő öreg azt felelte „Nu știu românește”.

De a nő eltekinteni látszott még a natió-nálémtől is, hanem oly nemzetközi mimikával adta tudtomra, hogy nála még a szerelemnél is jobban imponál, a pénz mindeneket felülmuló hatalma, hogy én csüggedten vontultam vissza azzal a szomorú tapasztalattal, hogy a felelős szerkesztőim csak erkölcsi tanácsokkal látott el az utra.

Hát ez az a sokak által vágyott fővárosi szerelem?

(Folytatás II. rész. A vidéki nationalista szerelemről a jövő számban.)

zervatív tespedés egészséges reakciójaként mind erősebbnek ígérkezik, azt kell örömmel megállapítanunk, hogy a mozgalmasabb, ébredőbb élet reménységgel tölt el mindnyájunkat egy jobb jövő iránt. Főjegyzőnek titkos szavazás útján szótöbbséggel megválasztott Kovács Sándor eddigi főjegyző, hunyadi ref. lelkész, főszámvevő lett egyhangúlag Baczó Lajos petrilla-lónyai lelkész, belmissziói előadó és tanügyi előadó: Szabó Zoltán lupényi lelkész. Egyházkerületi világi képviselő: Bocz Soma szászvárosi takarékpénztári igazgató és dr. Mucsy József petrozsényi ügyvéd. Lelkeszi képviselők: Baczó Lajos, Juhász Izidor. Egyházmegyei ügyész: Dr. Mucsy József.

Vidéki olvasóink

tekintélyes táborából eddig mindössze 5 százalék küldte be az előfizetési díjakat.

Kiadóhivatalunk — miután számtalan felhívásunkra a lapra vonatkozó igényükről olvasóink nem mondtak le, feltételezve, hogy idővel az előfizetési díjak mégis befolyanak — továbbra is küldte a lapot — tekintet nélkül az őt anyagilag erősen igénybevevő magas előállítási és postai költségekre.

Sajnos azonban, a közönség közönye nem honorálta eddig önzetlen vállalkozásunkat, legalább annyival, hogy megírja miszerint nem reflektál lapunkra, és hogy az idejébe való lemondással megkíméljen a felesleges kiadásoktól.

Ezért ismételt és nyomatékosan arra kérjük t. olvasóinkat, hogy a lejáróban levő negyedévre vonatkozó előfizetési díjakat nekünk beküldeni s a következő negyedre a lap megtartására vonatkozó rendelkezését kiadóhivatalunkkal idejében közölni szíveskedjék.

Tisztelettel:
Szászváros és Vidéke
kiadóhivatala.

Firkáimról.

Nagyrabecsült olvasóim!
Tisztelettel jelentem,
„Ákom-bákom, irka-firka”,
Könyvemmel megjelentem.

Ha vidáman, igazában,
Mosolyogni akartok,
Firkáimra, csekély negyven
Lajcsit pazaroljatok.

Vékony Náci.

A Bicsérdizmus új halottja.

König Albert, egyike a legjobb iparosainknak, csontvázra összeasztott testtel kiterítve fekszik.

Bicsérdi Bélának, a nyersgyümölcssevés apostola, félművelt frázisainak, az éhhalálig fanatizáltja volt Ő. Három esztendőn keresztül állandóan hanyatló ereje, sem tudta jobb belátásra bírni e tömegőrülettel szemben. Néhány hónappal ezelőtt, a család fő és fenntartójukért szeretettel aggodó familia levélben, kérte Bicsérdit, hogy bírja rá, a már kiéhezett, semmiféle munkát nem bíró hívet bár étrendjének felszaporítására, amire a „Mester” 1927 március 23-án kelt levelében a következőben válaszol:

„Envoyeur Bicsérdy Béla, Ada-Kaleh.
U. p. Orsova (Románia)

Szeretett barátom! Most a „Gondolat-erők hatalma” című nagy művem kéziratán dolgozom, nagy levelezésem és egyéb elfoglaltságom mellett azonban csak lassan

haladhatok, mindazonáltal az idén már meg lesz.

A könyv iránya szerint folytatott napi kétszeri nyerskosztos táplálkozás mellett ha azt érzékszerveink utmutatása szerint végezzük, a szervezet csak annyit vesz magára amennyire szüksége van. Ez az ember természetes testsúlya. Gyarapodásokra gondolni sem kell, mindent a természet intéz. Ha Ön tulevéssel próbálna természetes testsúlyát fokozni nagy hibát követne el. Ha a könyv meglesz értesíteni fogom.
Szeretettel hive
Bicsérdi.

Ha Bicsérdi Béla anyagi előnyökért, a mi gyönyörű magyar nyelvünket felhasználva, a saját fajtestvérei irtásával milliókat összeharócsol, úgy veszedelmesebb a kassai „kanibálista” cigányoknál, akik — az ők szempontjukból csak idegenfajú embereket — hátulról, doronggal ütöttek fejbe és ettek meg.

Ha pedig örült, úgy: hol az az ügyesség amelyik a „Millenisták” vallásos ártatlan iratait eltudja kobozni, de tétlenül nézi, hogy egy tömegőrületet terjesztő, exaltált ember szellemi féregművét, nyilvánosan üzletekben árusíthassák.

Sajnos, ez vármegyénkben három héten belül a második eset. Az előbbi mint annak idején megirtuk Eisler Jenő hírlapíró társunk Bicsérdi volt titkára.

„Ákom-bákom-irka-firka”.

Már a pontos időre sem emlékezünk, mikor egyszer csak a „Szászváros és Vidéke” hasábjain megjelent egy groteszk név „Vékony Náci”, egy pompásan csengő bongó kroki alatt. A vers valami aktuális aprósággal foglalkozott s attól kezdve lapunk olvasói türelmetlenül lesték a pompás, finom humoru verseket, melyek néha csíptek, de soha nem fájtak, kacagtattak, de soha komolyan nem bántottak. Közkedvelté vált a pillanatnyi ötlet szülte sok kedves dolog s szerzőjük László B. Jenő szerkesztő megmaradt a város Vékony Nácijának, ki, mindig jókedvű, bohém meleg szívével megénekelt mindent és mindenkit, de úgy, hogy nem tépázott, csak simogatott, mindig mosolyra késztetett és soha haragra nem gyullasztott. A sok apróság, aktuális strófa, kis kritika, szatira most mind összekerült egy füzetbe és izléses kiállításba csekély negyven leuért egyetlen jutalma a szerző ily irányu munkásságának.

Olvasóinknak melegen ajánljuk a kis 100 oldalas füzetet, mely kapható a szerzőnél és a „Szászvárosi Könyvnyomda R-t.” papírzletében.

NAPI HIREK.

A kisebbségi államsegélyek „elvi” kiutalása.

Régen aktuális volna már a beharangozott államsegély — régen várnak rá lerongyolódott éhes papok, tanítók, tanárok — dűledező iskolák — templomok. Régen lett pozitív ígérlet — miről most kiderült, hogy „elvilleg” ki van utalva. Tetszik tudni kedves adófizető kisebbség, hogy mit jelent valamit „elvilleg” kiutalni. Jelenti azt, hogy megígérek valamit — hangosan, hogy az az egész világ hallja — de szépen csendben nem teljesíteni, úgy hogy azt már csak az érdekeltek érezzék. Nem ujság a be nem tartott ígérlet s nem fontos az adott szó — mert nem egyenjogu emberekkel szemben adódik — csak kisebbségeknek. Ilyen morállal szemben sajnos nincs fegy-

ver — nincs védekezés, mert hogy sokkal inmorálisabb az adott ígérletnek be nem tartása, mint a megtagadott ígérlet. az oly erkölcsi magaslat, hová még nem emelkedtünk.

— A róm. kath. hitközség július 24-én a sétatéren népünnepélyt rendez. Az előkészületek folynak. Bővebb tudósítások a következő számokban lesznek.

Halálozás. Pista Károly a helybeli 92-ik gyalogezred zenekarának másodkarmestere rövid szenvedés után 32 éves korában jobblétre szenderült. A közismert zenészt nagy katonai pompával temették el csütörtökön.

— **Városi ügyek.** A kitatarozott, foldozott városi uszoda félméternyivel megnagyobbítva átadott a fürödni óhajtóknak. Ez a félméterrel megszélesedett naposoldal különösen alkalmas a strandolásra, amit csak a nemenkénti fürdőrend gátol. Délelőtt a nőknek, délután a férfiaknak nincs napos órájuk. Minden városban együtt és egyszerre strandolnak a nemek, csak éppen nálunk lenne ez olyan égbekiáltó erkölcstelenség? Uraim! A nyugati kultúra áramlataival szemben kínai fallal bástyázott álszemérmesek, indítson jobb belátásra az, hogy a jövő generáció testkultuszát segítjük vele elő.

— **Közegészségügyi javítás.** A városi tanács elhatározta, hogy a járásbíróság mellett huzódó levezetőcsatornát végre rendbehozatja. A csatorna rendbehozási munkálatait a műipariskola árlejtési vállalkozója végzi.

— **Színészet.** A nehéz anyagi válság következtében szerződés nélkül maradt színészek helyenként csoportot alkotva városról városra járnak, egy-két előadást tartanak s a befolyó bizonytalan kis jövedelem élteti őket egyik napról a másikra. Kriván Ödön vezetése alatt f. hó 7-én és 8-án a Transsylvania színháztermében tartotta két előadását gyér számu közönség előtt az u. n. Revue Színház. Kár, hogy az egykor jobb napokat látott s nagy színpadokon játszott színészek érthető ambíció nélkül örlik le és pocskolják kényszerűségből rossz revue-kbe és gyenge operetekbe tehetségüket — ahelyett hogy valami értékes darabban szolgálják a muzsát és a magyar kulturát.

— **Az ipar köréből.** Gyenge Mihály kéményseprő mester, a városi kéményseprő iparáról lemondott, amit a tanács tudomásul vett. Szomorúan állapítjuk meg, hogy rohamosan apadunk. Magánértelülésünk szerint még Gödry Jenő és Csernyánszky Viktor családjaikkal egyetemben itthagyják városunkat. Nemsokára már külön rovatot kell nyitnunk lapunkban, az ilyen elszomorító híreknek.

— **Villanyáram-árak felemelése.** A városi villamosmű az áram díjait hektowattónként 20 banival felemelte. Vajjon mi tette szükségessé ezt a felemelést? Talán a nyári hónapok csekély fogyasztása? Mit gondolnak kedves olvasóim? Elhiszik, hogy télen le szállítják az árakat?

— **Fürdőrend.** A Birtler-féle kádfürdő minden pénteken, szombaton egész nap és vasárnap délelőtt van nyitva. 3—4

— **Ha őszi a haja,** használja az Erős-féle Carboriu-hajregulátort, mely rövid használat után a haj eredeti színét visszaadja. Nem festék! Kapható: Erős A. gyógyszer-tárában, Déván. 39 1—

Elköltözés miatt eladók: varrógép, szövőszék, nagyláda, konyhaszekrény, petróleum-lámpa, nyereg, vivó-szerszámok. Értekezhetni Firtos tanárral, Klastrom-u. 7. 38 1—

Innen-onnan.

Pünkösöd után.

A hitbéli bátorságnak, a Lélekujjépitő vallásának szimbolikus ünnepe, Pünkösöd elmult. A keresztény vallásnak e legszebb jelentőségű ünnepét a társadalom csupán belső emóciók ápolására használja.

A Pünkösöd a többi sátoros ünnepektől eltérően külső ünnepi népszokásokat nélkülöz. Szinte mondhatnám nekünk magyaroknak hiányzik a sátoros ünnepek fűszerező tárgyi szimbólum, valami a Pünkösödhöz fűződő érzelmi hangulatot keltő cselekmény.

Őszülő fejjel is boldogan emlékszem vissza a családi jellegű Karácsonyra és szívesen gyűjtöm fel a karácsonyfához fűződő emlékezés gyertyáit.

A Husvét a nagyheti előkészületeivel, husvéti bárány, kalács, színes tojás és a társaséletben szokássá vált locsolásával, kitörölhetetlen a legkedvesebb emlékeimből.

A természet buján illattal terhesen, legmelegebb színű virágával a pünkösdi piros rózsával, jelzi a Pünkösöd közeledtét és ez ünnep külső jelképe hiányában ezentul miért ne keressük meg mi is tágabb köreinkben a legszebben viruló rózsánkat?

Ha Isten is úgy akarja ezentul minden Pünkösöd ünnepén „Pünkösdi Királynőt” választunk és reméljük e felvetett eszméhez minden magyar egyház és nőegylet nekünk segédkezet nyújt.

Kereskedők gyűlése.

E hó 9-én, csütörtökön este szokatlanul nagy számban gyűltek össze kereskedőink a „Kereskedők egyesülete” által a „Korona” különteremben megtartott gyűlésre. A gyűlés tárgya: A tulajdóztatás, és az új kereskedelmi könyvek ismertetése. A nagy élénkséggel megvitattott adótulterhelés elleni tiltakozás után rátértek a gyűlés tulajdonképeni tárgyára, az elrendelt új kereskedelmi leltárak és könyvek szabályszerű vezetésének ösmertetésére. Ez a tárgy szembeütően csökkendőbb érdeklődést váltott ki, mert hiszen a nyilvános könyvvitelre rákényszerített kereskedőink és iparosainkat nem ez érdekli, hanem inkább az, hogy miképp lehetne vezetni úgy hogy a megélhetési lehetőségük is biztosítva maradjon.

„ERZSÉBET”-MOZI

A KONVIKTUSBAN.

Alapítva 1911-ben. — Ig. váll. Neuvirth György.

Ma vasárnap, f. év június hó 12-én délután 4³⁰ és este 8³⁰ órakor:

Szenzációs műsor!

A visszatérő mult

A főszerepben: Schildkraut József, Jetta Goudal, Vera Reynolds, William Boyd, E. Faye. Idegfeszítő látványos dráma 10 nagy felv.-ban.

Hétfőn, f. hó 13-án

A KISÉRTET

(Die Perücke)

OTTÓ GEBÜHR a nagy színművész klasszikus filmdrámája. A többi főszerepben: Jeny Haselquist, Henry Stuart, Karl Platen.

Ezenkívül:

Monty Banks és a Vadliba.

vígjáték stb.

Gépleány azonnal felvétetik lapunk könyvnyomdájában.

VIDÉKI

előfizetőinket tisztelettel kérjük, hogy április hó 1-ével esedékessé vált előfizetési díjaikat a „Szászvárosi Könyvnyomda Rt.” címére postafordultával beküldeni szíveskedjenek. Tisztelettel:

a KIADÓHIVATAL.

AERON

a legjobb légyfogó,

nagyban és kicsinyben kapható a „Szászvárosi Könyvnyomda Rt.” könyv- és papirkereskedésében.

Háztulajdonosok figyelmébe!

A közelgő tűzrendészeti ellenőrzés alkalmából megfelelő, minden udvarban kötelező hordókat előnyös árban ajánlok. C. RECK, Calea Mihaiu Viteazu No. 2. 35 2—2

Dörner Richard

divatkereskedése a Szövődéhez
Szászváros, Kispiactér.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves figyelmét felhívni, hogy dusan felszerelt raktáromon bámulatos olcsó

vászon-áru

készletem van. Ezenkívül mélyen leszállított árban ajánlok legjobb minőségű oxford, zephir, karton, delaine, crepon és szövött árut, a legkényesebb igényeket is kielégítő

férfi-ruha szöveteket.

Legolcsóbb bevásárlási forrás szabó-kellékekben. Vételkötelezettség nélkül ajánlom raktárom megtekintését. Kiváló tisztelettel: 34 2—3

Dörner Richard

Soffőr-tanfolyam. Ziegler G. jó-hírű repülő június 13-ikától kezdve 4 hetes soffőr-tanfolyamot nyit Szászvároson hölgyek és urak részére. — Végbizonyítvány hivatalból. Előjegyzések és bővebb felvilágosítások Reck Károly urnál, Calea Mihaiu Viteazu No. 2. 36 2—2

Valódi „Katschek”-féle

„Eternit”-pala

a jelenkor legjobb tetőfedő anyaga.

29 4—12

Kapható:

Grossmann Testvérek
cégnél, PETROȘENI.

„CORDATIC”

Nagyrománia

legmodernebb és legnagyobb

vulcanizáló

üzeme

Orăștie, Fötér 3 szám.

Vállalja felelősség mellett autógummik vulcanizálását, galoschnik és hócipők javítását, bármily méretű köpeny vulcanizálását stb.

Az üzem napi képessége 50 köpeny. Pontos és gyors kiszolgálás!

22 7—10

A legjobb, a legzamatosabb sör a

„Tordai Sörgyár Rt.” söre.

Nagyban és kicsinyben kapható a

Schuleri Frigyes szeszgyár Rt.-nál ORĂȘTIE.

A Schuleri Frigyes szeszgyár Rt. ajánlja

elsőrangú likőr-különlegességeit, továbbá mindenféle pálinka-, rum- és borpárlatait, ugyisintén a kiváló zamatu küküllőmenti fajborait hordókban és palackokban.

A Tordai Sörgyár Részvénytársaság söreinek

a hires „LUX” sörnek

is főnagyraktára.

11—18